

Toespraak Kamervoorzitter Anouchka van Miltenburg
Afscheid Tweede Kamerlid Bram van Ojik (GroenLinks)
19 mei 2015

Geachte heer Van Ojik, beste Bram,

De dag nadat jij je vertrek aankondigde, berichtte De Speld over de “controversiële van Ojik, die niemand onberoerd liet”. Je zou je eerste fractievergadering hebben geopend met de harde woorden: ‘welkom allemaal’, en je daadkracht leverde je bijnaamen op als de ‘Haagse Hannibal’ en ‘de Tank van Links’.

We moesten er allemaal om lachen, want je staat juist bekend als een aimabel politicus, rustig en evenwichtig, vriendelijk en bedachtzaam. Tijdens plenaire debatten verdedigde je je standpunten met verve. Soms doe je dat in alle scherpte, soms met een grap, maar altijd beleefd en met respect voor je politieke opponent.

Tegelijkertijd weet je haarfijn waar je heen wil met je partij. Niemand zou bij de verkiezingen van 2012 hebben voorspeld dat je kort na je aantreden fractievoorzitter van GroenLinks zou worden, maar na het vertrek van Jolande Sap moest iemand de handschoen oppakken. Het is niet zo gek dat de partij naar jou keek. Je stond aan de wieg van GroenLinks, als één van de drijvende krachten achter de fusie tussen de PSP, EVP, CPN en ‘jouw’ PPR.

Je werd fractievoorzitter, op een voor GroenLinks moeilijk moment. Maar met een tomeloze energie reisde je het hele land door, om in gesprek te gaan met je achterban. Het ging jou overduidelijk om de toekomst van je GroenLinks. Die liefde voor je partij, dat is ook wat doorklinkt in je besluit, om nu al ruimte te geven aan een nieuwe generatie. We zagen het ook op de foto’s in de kranten, waarop je jouw opvolger Jesse Klaver omhelsde.

Wie het artikel in De Speld nog een keer leest, realiseert zich dat het meer waarheden bevat dan je op het eerste oog vermoedt. Dat van die daadkracht, dat klopt aardig. In de tijd dat je Kamerlid was – 1361 dagen, om precies te zijn – heb je veel bereikt. Zo bereidde je een initiatiefwetsvoorstel voor over de beperking van het gebruik van tropisch hardhout, en schreef je samen met Sharon Gesthuizen en Joël Voordewind een initiatiefvoorstel over de opvang en terugkeer van vluchtelingen. Je zat aan tafel bij belangrijke onderhandelingen met het kabinet, en was klip en klaar over wat voor GroenLinks wel en niet acceptabel was; je steunde het nieuwe leenstelsel, maar de versoepeling van het ontslagrecht bijvoorbeeld, of de verkorting van de WW, waren wat jou betreft onbespreekbaar. In 2013 verkoos de parlementaire pers je tot politiek talent van het jaar, door de rol die je speelde bij de totstandkoming van het Herfstakkoord. Een groot succes boekte je tijdens de Algemene Politiek

Beschouwingen van 2013, toen je met de PvdA een plan presenteerde voor investeringen in de kinderopvang, dat door minister Asscher van Sociale Zaken werd overgenomen.

Jouw politieke carrière ging wat anders dan gebruikelijk. In 2012 hield je je tweede maidenspeech. Die ging over gezinsmigratie. “Ik had vanochtend niet gedacht dat ik vandaag nog mijn maidenspeech zou houden, maar de omstandigheden vragen erom, zal ik maar zeggen”, opende jij je betoog, en dook gelijk de inhoud in. Je kreeg wat je wilde: de aanscherping van eisen voor gezinsmigratie werd uitgesteld tot de komst van een nieuw kabinet. “Luchtigheid is niet mijn specialiteit”, zei je ooit over jezelf, en de *drive* om de diepte op te zoeken hebben al jouw bijdragen gekenmerkt.

Bram,

In Afrika – misschien ook in Benin, het land dat je hart heeft gestolen – zeggen ze: ‘gras groeit niet door aan de sprietten te trekken, maar door de wortels water te geven’. Dat is wat jij hier in jouw fractie en in de Kamer hebt gedaan, op jouw eigen kalme en gelijkmatige manier. Je bleef en blijft dicht bij jezelf. Bij je beëdiging zei je het Kamerlidmaatschap heel eervol te vinden, en het mooiste beroep dat er is. Ik kan dat niet ontkennen, maar ik weet zeker dat er, met jouw positieve instelling en oprechte betrokkenheid bij wat er gebeurt in de wereld, nog veel moois op je pad zal komen.

Het ga je goed.